

MONTSE CASTELLÀ

RECONVERTIR UNA REVISTA EN CANÇONS

LI AGRADEN ELS REPTES. SI A *L'ESCRIPTOR INEXISTENT* (L'INDI MUSIC, 2006) VA PRESENTAR UN *COLLAGE* POÈTIC TRANSFORMAT EN CANÇÓ, ARA PORTA A LA MÚSICA ELS ARTICLES D'UNA REVISTA EDITADA A TORTOSA DURANT EL FRANQUISME. *GEMINIS* (DISCMEDI, 2011) ÉS EL NOM DE LA PUBLICACIÓ I DEL NOU DISC DE MONTSE CASTELLÀ.

TEXT: JOAQUIM VILARNAU / FOTO: JUAN MIGUEL MORALES

GEMINIS és el nom d'una revista que es va publicar a Tortosa entre els anys 1952 i 1961. Els seus màxims impulsors van ser Gerard Vergés i Jesús Massip. El títol, en majúscules en un temps en què aquestes lletres no s'accentuaven, els permetia no decantar-se ni pel català ni pel castellà. Per això Montse Castellà l'ha mantingut igual al seu disc. "És important que el títol s'escrigui en majúscules i sense accent. A tot arreu ho posen en minúscules i amb accent tancat o obert, i trobo que llavors perd part de la gràcia", adverteix la cantant.

Fa uns cinc anys es va publicar una edició facsímil que reproduïa els 43 exemplars que es van publicar de *GEMINIS*. Des d'aleshores, el volum ha format part dels llibres de capçalera de Castellà. Per això, quan des de la Fira del Llibre de Jesús li van demanar de fer un espectacle partint de la revista, ja tenia la feina mig feta. El repte va consistir a transformar alguns dels textos publicats en cançons: "Va ser complicat, perquè la majoria d'articles no tenien cap mena de ritme ni de rima; no estaven pensats per ser cantats. Però és que si no m'aixeco cada dia i sé que aprendré alguna cosa és com si no estigués viva. Sóc una privilegiada perquè la meva afició és la meva professió. Em va arribar la proposta i vaig decidir tirar endavant. Vaig veure que era una feina dura però sóc valenta i tinc molta confiança en les meves capacitats".

Montse Castellà ha volgut anar una mica més enllà i portar aquella revista dels anys cinquanta fins a l'actualitat. "Avui *GEMINIS* és lluita, revolta, protesta i proposta, que és el que feien els seus impulsors als 20 anys. He jugat tota l'estona amb la dualitat: des de la portada fins a cançons com 'Hemisferi nord', que vol dir que n'existeix un de sud."

El disc conté quinze cançons, amb dues col·laboracions importants: Pau Alabajos i Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries. "En Pau és un cantautor implicat amb les causes justes. Ens vam conèixer i vam sintonitzar. En fer aquesta cançó vaig veure clarament que ell l'havia de cantar. I pel que fa als Quicos, els conec des que era molt xicoteta. Al disc hi ha una cançó que es diu 'Paisatge groc', sobre una idea de Vergés que diu que Tortosa sembla feta per ser contemplada quan es pon el sol perquè els colors que s'hi veuen no es troben enlloc més. Em va semblar idoni convidar els Quicos a aquesta acançó, perquè són dels que més canten a aquesta terra. Però també era una qüestió d'amistat."

Per als directes, Castellà té diverses opcions, en funció del pressupost: des de sola amb la guitarra fins al format gran, amb Jordi Griso al piano, Simone Lambregts al violí, Xavier Franch a la bateria i percussions, Òscar López al baix i Vicent Pellicer recitant.